

انتقال به کشور سوم چیست؟

- ❖ پیدا کردن راه حل های بلندمدت برای پناهندگان جز صلاحیت کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان می باشد. سه راه حل بلندمدت وجود دارد: بازگشت داوطلبانه به کشور مبدأ، سازگار شدن با جامعه کشور پناهگاه و انتقال به کشور ثالث.
- ❖ انتقال به کشور ثالث بدان معنی می باشد که پناهنده کشور پناهگاه خود را ترک نموده و به طور قانونی به کشور دیگری که آمادگی قبول کردن این شخص به عنوان پناهنده و اعطای اقامت دائمی به وی را از خود نشان داده است سفر کرده و در آنجا ساکن می شود.
- ❖ اصولاً انتقال فقط وقتی به کار می رود که حالت های دیگر - بازگشت داوطلبانه به کشور مبدأ و سازگار شدن با جامعه کشور پناهگاه - در مدت زمان مستدل غیر قابل اجرا باشد.
- ❖ انتقال، همه مشکلاتی که پناهندگان با آن رو به رو می شوند را، حل نمی کند. سازگار شدن با جامعه کشور جدید می تواند سخت و زجردهنده باشد.
- ❖ انتقال یک حق مسلم نمی باشد، و هیچ کشوری موظف به قبول کردن پناهندگان برای انتقال نمی باشد.
- ❖ این که یک پناهنده واجد شرایط انتقال میباشد یا نه، به توانایی کشورهای مورد انتقال که دارای میزان حداکثر برای قبول کردن پناهندگان می باشند، ضوابط قبول کردن کشور مورد انتقال و همکاری کشور مورد انتقال و خود پناهنده بستگی دارد.
- ❖ این که شخصی پناهنده باشد یا واجب شرایط پناهندگی باشد به طور خودکار بدان معنی نمی باشد که این شخص واجد شرایط انتقال به کشور سوم می باشد.
- ❖ انتقال یک حالت محدودیست که شامل پناهندگانی می شود که واجد شرایط خاصی هستند. ضوابط مخصوصی وجود دارند که توسط کشور های مورد ارسال و کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان برای تشخیص دادن این که یک پناهنده واجد شرایط انتقال میباشد یا نه تعیین شده است. اطلاعات دقیقتر در وب سایت کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان قابل دسترس است. (www.UNHCR.org)
- ❖ نیازهای پناهندگان و راه حل های قابل اجرا برای برطرف کردن این نیازها توسط کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان به ترتیب رسین به دست آن به عنوان بخشی از کار روزانه آن مورد بررسی و ارزیابی قرار می گیرد.
- ❖ مکان ها و امکانات برای انتقال پناهندگان برای هر سال محدود است. هر سال فقط قسمت خیلی کوچکی از پناهندگان دنیا انتقال می شوند.
- ❖ به دلیل محدود بودن امکانات و مکان ها برای انتقال برای کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان و کشورهای مورد انتقال واجب است که به آن پناهندگانی که بیشتر از بقیه به انتقال به عنوان یک ابزار حمایتی محتاج اند اولویت داده شود.
- ❖ تعداد پناهندگان برای انتقال در سال جاری توسط کشورهای مورد انتقال تعیین می شود، نه کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان.
- ❖ انتخاب حالت انتقال یا انتخاب کشور مورد انتقال، دست پناهندگان نمی باشد. ولی در صورت پیشنهاد انتقال توسط کشوری پناهنده حق رد کردن این پیشنهاد را دارد؛ هر چند رد کردن پیشنهاد انتقال می تواند انتقال بعدی را به خطر بندازد.

چه کسی در تشریفات انتقال شرکت می کند؟

- ❖ انتقال به کشور سوم به مایل بودن کشور مورد انتقال برای قبول کردن یک شخص برای اقامت قانونی در سرزمین خود بستگی دارد.
- ❖ هر کشور مورد انتقال دارای ضوابط و تشریفات مخصوص خود برای انتقال پناهندگان می باشد.
- ❖ کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان قدرت تصمیم گیری برای انتقال را ندارد و باید به ضوابط و قوانینی که برای بررسی پرونده ها توسط کشورهای مورد انتقال وضع شده احترام بگذارد. کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان فقط می تواند پرونده را برای انتقال توصیه کند، ولی نمی تواند تضمین قبول شدن این توصیه ها توسط کشورهای مورد انتقال را بدهد.
- ❖ قدرت تصمیم گیری دست مقامات رسمی کشور مورد انتقال می باشد که طبق ضوابط و قوانین خود دارای حق اعطای حق انتقال می باشند.
- ❖ دولت کشور مورد انتقال تصمیم می گیرد که آیا پناهنده واجد شرایط انتقال می باشد، نه کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان.

حقه بازی و انتقال

- ❖ تمام خدمات کارمندان کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان و سازمان های همکار آن که شامل اطلاعات و مدارک مهم می باشد رایگان می باشد.
- ❖ پناهندگان نباید به هیچکس برای انتقال پول بدهند.
- ❖ هر شخصی که پیشنهاد خدمات انتقال یا درست کردن اسناد سفر برای پول می دهد مرتکب حقه بازی و نقض قانون می شود. دادن پول برای انتقال درست نیست و درخواست چیزی در عوض انتقال درست نیست. در صورت پیش آمدن موارد فوق الذکر این موارد باید به طور کتبی و فوری از طریق صندوق شکایت در نمایندگی منتقه ای کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان در کی یف به اطلاعاتی نماینده منطقه ای کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان رسانده شود.
- ❖ اسناد سفر برای انتقال معمولاً توسط کشور مورد انتقال صادر میشود.
- ❖ در مراحل زیادی از تشریفات انتقال پناهندگان ممکن است توسط نمایندگان کشور انتقال یا کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان دعوت شوند. بدجلوه دادن واقعیات (که شامل ارتباطات خانوادگی، ترکیب خانواده و مطالب پناهندگی می شود) در طی مصاحبه حقه بازی محسوب می شود و ممکن است باعث رد شدن پرونده در مرحله پیشنهاد برای انتقال یا تائید برای انتقال شود. هر گونه اقدام جهت سو استفاده از تشریفات ممکن است باعث رد شدن و پیگرد قانونی شود.
- ❖ هر شخصی که موقع بدجلوه دادن کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان یا کشور مورد انتقال، فروش اطلاعات مربوط به انتقال یا جعل کردن اسناد سفر فاش شود به اطلاع دولت رسانده خواهد شد و با این شخص با تمام قدرت قانون برخورد خواهد شد.

تشریفات انتقال

- ❖ فقط اشخاصی که واجب حمایت بین المللی هستند می توانند توسط کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان برای انتقال مورد رسیدگی قرار بگیرند.
- ❖ کمیسنری عالی ملل متحد دارای سیستم شفافیت برای مشخص کردن پرونده ها ای که نیازمند به انتقال هستند. پرونده ها از طریق های مختلف که شامل بررسی جمعی در هیئت ها میشود بررسی می شوند. هیچ کارمندی به طور تکی مسئول مشخص کردن واجب شرایط انتقال بودن پرونده نیست. تقاضای انتقال تأثیری رو این تشریفات نخواهد گذاشت.
- ❖ پرونده ها بر اساس شرایط پرونده و ضوابطی که توسط کشورهای مورد انتقال وضع شده است مورد بررسی و تشخیص نیاز به انتقال قرار می گیرند. در ضمن این که هر پناهنده می تواند تقاضای انتقال کند، فقط پرونده های واجد شرایط می توانند مورد رسیدگی قرار بگیرند.
- ❖ واجد شرایط انتقال بودن، فقط توسط دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان بر اساس یک یا چند تا مصاحبه تشخیص داده می شود. اگر پرونده ای بر اساس تشریفات شفاف و متنوع تشخیص دادن، نیازمند به انتقال تشخیص داده شود، این موضوع به اطلاع پناهنده رسانده خواهد شد و پناهنده برای مصاحبه در دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان دعوت خواهد شد. آمدن های تکراری به دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان باعث تسریع روند تشخیص دادن نخواهد شد، بلکه توانایی کاری دفتر را کاهش میدهد.
- ❖ روند تحویل پرونده توسط کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان، مصاحبه ای که توسط کشور مورد انتقال برگزار می شود و اتخاذ تصمیم توسط کشور مورد انتقال زمان می خواهد و تحت کنترل کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان نمی باشد. میانگین زمان این روند حد اقل چند ماه یا بیشتر است، ولی تا چند سال هم ممکن است طول بکشد. از پناهندگان تقاضا می شود که در طول این مدت به طور تکراری با پرسش های مربوط به انتقال با دفتر تماس نگیرند. در عین حال به پناهندگان توصیه می شود که راجع به هر گونه تغییر در نشانی پستی، شماره های تلفنی و ترکیب خانواده خود به طور کتبی دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان را خبردار کنند.
- ❖ وقتی که پرونده یک پناهنده برای انتقال قبول شده باشد، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان و کشور های مورد انتقال منعهد هستند که رهسپاری هر چه سریعتر پناهنده را تضمین کنند، ولی مدت زمانش تحت کنترل کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان نمی باشد. تاریخ سفر معمولاً توسط کشور های مورد انتقال تعیین می شود.

قابل توجه: بازدید های متعدد، تماس های تلفنی و درخواست های مربوط به انتقال برای دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان توانایی کاری کارمند های این دفتر را به شدت کاهش می دهد. این تأثیر بدی روی توانایی کارمندا برای کار کردن با پرونده های شخصی، از جمله در مسائل حمایت و راه حل های بلندمدت، می گذارد.